

i Loven, at faa, hvad de trænge til; de forstode at jamre sig og klage og vare ikke fornøjede, i hvad Understøttelse de end fik. Derimod de gamle Slidere, der have arbejdet Livet igennem og have sparet lidt sammen til Hjælp i Alderdommen og nødig have villet henvende sig nogetsteds om Hjælp, men heller vilde klare sig selv, de meldte sig ikke, men maatte som før arbejde og slide. Ligesom Forholdet var i denne Kommune, saaledes fandt jeg ved Undersøgelse, at det ogsaa var andre Steder. Det var de Folk, som havde arbejdet mest og sparet lidt sammen, der fik mindst i Understøttelse og mange Gange slet ingen Ting fik, fordi de ikke vilde melde sig. Derfor mener jeg, at vi bør komme ind paa faste Talsatser med Regler over de Summer, de gamle skulle have, og disse kunne da være stigende med Alderdommen.

Der kan indvendes og er indvendt en hel Del imod en saadan Bestemmelse om faste Takster, og der er særlig indvendt dette, at de gamle ikke ere ens stillede; nogle have god Arbejdskraft i deres 60—65de Aar, andre ikke. Det er meget rigtigt; men saadan er det hele Livet igennem; alle have ikke lige Arbejdskraft og Helbred i Tiden før de 60 Aar; men Staten giver sig dog ikke til at udjævne saadanne Forhold, før de paagældende have naaet denne Alder, hvorfor skulde den saa give sig til det, efter at denne Grænse er naaet? Og med Hensyn til de Embedsmænd, som faa Pension efter de gældende Pensionslove, da giver Staten sig jo ikke til at undersøge, hvordan deres Forhold og Arbejdsevne ere; naar de have tjent i saa og saa mange Aar kunne de faa en Del af Pensionen, og ere de bleve 70 Aar, kunne de faa den fulde Pension, enten der saa er megen Arbejdskraft tilbage hos dem eller ej. Jeg mener nu, at de gamle Arbejdere skulle være stillede ligesaadan. De skulle have en fast Pension, naar de vare naaede til en vis Aldersgrænse, og den skulde stige med Alderen. Forholdet med Indsættelse af faste Takster i Loven, som den her foreligger, tilfredsstiller mig ikke ganske. Ganske vist er der i § 6 indsat en Del Summer, som Sogneraadene ikke maa gaa under, men det er fuldstæn-

dig overladt dem selv at bestemme, hvilke Summer af disse de ville yde som Understøttelse. Men dette Punkt antager jeg dog i et eventuelt Udvalg kan ændres saaledes, at der i Stedet for disse Summer, hvilke Sogneraadene selv kunne vælge imellem, blev indsat saadanne faste Summer, som jeg har udtalt mig om.

Det Punkt derimod, som begge de foregaaende Talere have udtalt sig om, nemlig at Hjælp, ydet i Sygdomstilfælde, ikke skal være til Hinder for, at Folk komme under Alderdomsunderstøttelsesloven med deres 60de Aar, er jeg fuldstændig enig med disse i. Selv om de paagældende have faaet en Hjælp i Sygdomstilfælde, bør de kunne faa Alderdomsunderstøttelse. Ligeledes er jeg enig med Forslagsstilleren om den Bestemmelse i samme Paragraf om, at de, der i 5 Aar have holdt sig uden for Fattigvæsenet, skulle kunne komme ind under Alderdomsunderstøttelsesloven, medens det for Øjeblikket er saadan, at de skulle holde sig uden for Fattigvæsenet i 10 Aar for at kunne faa Alderdomshjælp.

Det ærede Medlem for Fakse (Anton Jensen) fremhævede, at mange Sogneraad nu havde udtalt deres Mening om, hvorvidt det var heldigt at indføre faste Takster, naar man ændrede Alderdomsloven. Det ærede Medlem mente, at de Resolutioner, som vare indkomne, gik ud paa, at der ikke burde indsættes saadanne faste Takster. Det kan være. Jeg ved ikke, hvor mange Resolutioner der ere indkomne, og heller ikke kender jeg for alles Vedkommende, hvad de gaa ud paa. En hel Del har jeg set udtale, at Sogneraadene ikke ønske faste Takster i Loven. Men man kan nu neppé sige, at Sogneraadene ere upartiske i Afgørelsen af dette Spørgsmaal, naar man husker paa, hvad jeg før sagde, at Sogneraadene ere Bestyrere af de Midler, hvoraf den halve Understøttelse skal ydes. De blive da let partiske. Jeg har lagt Mærke til Referaterne fra de Møder, som Sogneraadforeningerne have afholdt for at drøfte denne Sag, og det har stadig vist sig, at Indlederne have fremhævet, at Indførelsen af faste Takster vilde medføre større Udgifter for Kommunerne. Og det vil jeg indrømme dem.